

opusdei.org

Bůh se neobešel bez Matky, a tím spíše ji potřebujeme my

Homilie papeže při mši na slavnost Matky Boží Panny Marie, baz. sv. Petra

07.01.2019

»Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli« (*Lk 2,18*). *Divit se, žasnout* – k tomu jsme povoláni dnes, na závěr oktávu Narození Páně, se zraky dosud upřenými k Dítěti, které se nám narodilo, zbavené všeho a oplývající

láskou. Úžas je postoj, který je třeba zaujmout na počátku roku, protože život je dar, který nám umožňuje vždycky znovu začít, i z té nejnižší úrovně.

Dnes však také žasneme nad Matkou Boží. Bůh je maličkým dítětem v náručí ženy, která živí svého Stvořitele. Socha, kterou máme před sebou, znázorňuje Matku a Dítě, kteří jsou natolik sjednoceni, že působí dojmem jediného celku. To je tajemství, které dnes budí nekonečný obdiv: Bůh se navždy spojil s lidstvem. Bůh a člověk navždy spolu – to je ta dobrá novoroční zpráva: Bůh není pánem, jenž má odstup a je v nebi osamocen, nýbrž vtělenou Láskou, narozenou z matky jako my, a zahrnující lidstvo novou laskavostí. Chápeme tak lépe božskou lásku, která je otcovská i mateřská, jako matka, která nepřestává věřit v děti a nikdy je neopouští. Bůh-s-námi nás miluje nezávisle na našich

pochybeních, na hříších a námi působeném chodu světa. Bůh věří v lidstvo, v jehož popředí stojí primárně a nedostižně Jeho Matka.

Ji prosíme na začátku roku o milost úžasu před Bohem, který budí úžas. Obnovujeme svůj počáteční úžas, kdy se v nás zrodila víra. Pomáhá nám Matka Boží, Matka, jež rodí Pána a nás Pánu. Je matkou, která v dětech rodí úžas víry, protože víra je setkáním, nikoli náboženstvím. Život bez úžasu šedne, stává se zvykem, i víra. Také církvev potřebuje nově žasnout nad tím, že je příbytkem živého Boha, Pánovou Nevěstou, Matkou, která rodí děti. Jinak jí hrozí, že se stane krásným muzeem minulosti. Církvev-muzeum. Madona však v církvi vytváří ovzduší domova, obývaného Bohem novostí. Přijměme tajemství Matky Boží s úžasem jako obyvatelé Efesu v době koncilu, a jako oni volejme: „Svatá Matko Boží“. *Dovolme jí, aby se na*

nás dívala, obejmula nás a vzala za ruku.

Dovolme, aby se na nás dívala.

Obzvláště ve chvílích nouze, vezíme-li ve spletitostech zauzleného života, je správné hledětk Madoně. Je však krásné, necháme-li Madonu hledět na sebe. Dívá-li se na nás, nevidí hříšníky, nýbrž děti. Říká se, že oči jsou zrcadlem duše. Oči *milostiplné* září Boží krásou, osvěcují nás rájem. Ježíš řekl, že oči jsou »pro tělo jako svítlna« (Mt 6,22): oči Madony dovedou osvítit každou temnotu a kdekoli rozžehnou naději. Její pohled obrácený k nám říká: „Drahé děti, odvahu, to jsem já, vaše matka!“

Tento mateřský pohled, který dodává důvěru, umožňuje růst ve víře. Víra je spojení s Bohem, zahrnuje celého člověka a aby se uchovala, potřebuje Matku Boží. Její mateřský pohled nám pomáhá, abychom v sobě viděli děti milované ve věřícím Božím lidu,

měli se vzájemně rádi, nehledě na svá omezení a zaměření. Madona nám umožňuje zapustit kořeny v církvi, kde je jednota víc než různost, a vybízí nás, abychom pečovali o sebe navzájem. Mariin pohled nám připomíná, že pro víru je podstatná laskavost, která staví hráz vlažnosti. Laskavost, laskavá církev. Slovo laskavost by dnes mnozí chtěli vyškrtnout ze slovníku. Je-li ve víře místo pro Matku Boží, nikdy se nevytratí střed, totiž Pán, protože Maria nikdy neukazuje k sobě, nýbrž k Ježíšovi a bratřím, protože Maria je matkou.

Pohled Matky, pohled matek. Svět, který hledí do budoucnosti bez mateřského pohledu, je krátkozraký. Zvětšuje sice zisky, ale nedovede už vidět v lidech děti. Zisky budou, ale nikoli pro všechny. Obýváme dům, ale ne jako bratři. Lidská rodina se zakládá na matkách. Svět, ze kterého je mateřská laskavost vyhoštěna jako

pouhý sentiment, bude možná oplývat věcmi, ale nebude mít budoucnost. Matko Boží, nauč nás svému pohledu na život a obrať svůj pohled na nás a naše ubohosti. *Obrat k nám své milosrdné oči.*

Dovolme, aby nás obejmula. Po tomto pohledu přichází na řadu srdce, kde Maria, jak říká dnešní evangelium, »to všechno uchovávala a rozvažovala o tom« (Lk 2,19).

Madona uchovávala v srdci všechno, objímala všechno, události příznivé i nepříznivé. O všem rozvažovala a všechno poroučela Bohu. Takové je její tajemství. Stejně tak jí leží na srdci život každého z nás: touží obejmout všechny naše situace a představit je Bohu.

V dnešním roztržitém životě, kde nám hrozí, že ztratíme nit, je Matčino objetí zásadní. Šíří se spousta roztěkanosti a osamocení. Celý svět je propojen, ale zdá se, že je stále

více znesvářen. Potřebujeme se svěřit Matce, která objímá v Písmu mnoho konkrétních situací a je tam, kde je jí zapotřebí: vydává se za příbuznou Alžbětou, pomůže novomanželům v Káni, povzbuzuje učedníky ve Večeřadle... Maria je lékem na samotu a rozpad. Je Matkou útěchy, která má soucit a je spolu s tím, kdo je sám (z lat. *consolatio* = útěcha). Ona ví, že utěšit nedokáže jen slova, je zapotřebí účast a její mateřská přítomnost. Dovolme jí, aby obejmula náš život. V modlitbě *Salve Regina* ji nazýváme „živote“, což se může jevit jako přehnané, protože životem je Kristus (srov. *Jan 14,6*), avšak Maria je s Ním natolik sjednocena a tolik nablízku nám, že není nic lepšího než vložit svůj život do jejích rukou a uznat, že je „životem sladkosti a naší nadějí“.

A potom, na cestě životem, *dovolme, aby nás vzala za ruku*. Matky berou děti za ruku a uvádějí je s láskou do

života. Avšak kolik dětí, odkázaných na sebe, ztrácí směr, považuje se za silné, bloudí a svobodně se stává otroky. Kolik jen jich zapomnělo na mateřský cit, žijí v hněvu a lhostejnosti ke všemu! Kolik jen jich, bohužel, reaguje na všechno a na všechny jedem a zlobou! Projevit zlobu je dokonce považováno za příznak zmužilosti. Je to však pouhá slabost. Potřebujeme se naučit od matek, že hrdinství spočívá v sebedarování, zmužilost ve slitování a moudrost v mírnosti.

Bůh se neobešel bez Matky, a tím spíše ji potřebujeme my. Sám Ježíš nám ji dal, a to nikoli v ledajaké chvíli, nýbrž na kříži: »To je tvá matka« (*Jan 19,27*), řekl učedníkovi, každému učedníkovi. Madona není *volitelný doplněk*, je třeba ji přijmout životem. Je Královnou míru, která přemáhá zlo a vede stezkami dobra, šíří mezi dětmi jednotu a vychovává k soucitu.

Vezmi nás za ruku, Maria. Přimknuti k tobě překonáme ty nejsvízelnější zákruty dějin. Veď nás za ruku, abychom objevili svazky, jež nás spojují. Shromáždí nás pod svůj plášť, kde se vlídností opravdové lásky opětovně vytváří lidská rodina: „*Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko*“. Povězme Madoně všichni společně: „*Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko*“.

Zdroj: Radiovaticana.cz

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/buh-se-neobesel-bez-matky-a-tim-spise-ji-potrebujeme-my/> (09.04.2026)